

До края на годината въ офицерския съставъ на 18-и пех. полкъ станаха още много промъни. Така:

на служба въ Полка се явиха:

- 1) подполковникъ Д. Панайотовъ,
- 2) майоръ Сауловъ,
- 3) капитанъ П. Велизаровъ,
- 4) капитанъ Н. Велковъ,
- 5) капитанъ Сава Ярановъ,
- 6) капитанъ Лъсковъ,
- 7) капитанъ Каменовъ,
- 8) поручикъ П. Калиновъ,
- 9) поручикъ Н. Русевъ,
- 10) поручикъ Кандевъ,
- 11) поручикъ Б. Велизаровъ,
- 12) поручикъ К. Сърневъ,
- 13) поручикъ Ив. Божиловъ,
- 14) поручикъ Д. Янчевъ,
- 15) поручикъ М. Старирадовъ,
- 16) поручикъ М. Ханджиевъ,
- 17) подпоручикъ Н. Сарафовъ,
- 18) подпоручикъ Сп. Ивановъ,
- 19) подпоручикъ Ст. Недевъ,
- 20) поручикъ Даалиевъ;

отъ Полка излѣзоха:

- 1) подполковникъ В. Ивановъ,
- 2) подпол. Хр. Савовъ (18-о окръжие),
- 3) капитанъ Йор. Касъровъ,
- 4) капитанъ Хр. Христовъ,
- 5) поручикъ Димо Карапетевъ,
- 6) поручикъ К. Сърневъ,
- 7) поручикъ Черневъ,
- 8) поручикъ Русевъ,
- 9) подпоручикъ Стоевъ.

Новата 1920 година завѣри войската въ едно преходно състояние къмъ продиктуваната отъ Ньойския договоръ организация, а Държавата — въ едно доста отекчено вѫгрешно състояние. У народнитѣ маси не бѣха улегнали възбуденитѣ страсти поради лошия край на войната, политическата демагогия и лошитѣ економически условия на живота. Примѣрътъ на Русия и успѣхътъ на комунистътъ въ тази страна пораждаха опасни блѣнове за стопански разорената ни Родина... Войската често биваше призовавана да пази реда и престижа на Държавната власт, било при улични демонстрации, било при стачки съ явно политическа тенденция. По тази причина бѣрзата промъна въ военната система бѣше невъзможно. Ето защо презъ тази година бѣха извикани подъ знамената два набора млади войници — последнитѣ за старата ни войска. Единиятъ наборъ се яви въ казармите на 16-и мартъ, а другиятъ (1920 година) — на 2-и октомврий.

Въ 18-и пех. полкъ се явиха млади войници:

- на 20-и мартъ — отъ набора 1919 год. — 377 души,
на 2-и октомврий — отъ набора 1920 год. — 597 души.

Въпрѣки неблагоприятнитѣ условия за службата и работата въ Казармата, обучението на тѣзи набори се подхваша усърдно. И въ тѣзи времена Етърци следваха пътя на своя дългъ, който сега, наистина, се носѣше мжно,